

Włodzimierz Rączkowski

Warszkowo, st. 30, gm. Sławno, woj.
słupskie, AZP 11-26/57

Informator Archeologiczny : badania 25, 62

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Warszkowo, st. 30
gm. Sławno, woj. ślupskie
AZP 11-26/57

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
 Instytut Prahistorii w Poznaniu

Badania prowadził dr Włodzimierz Rączkowski (autor sprawozdania) przy współudziale studentów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy Sławno. Drugi sezon badań. Osady ludności kultury łużyckiej/pomorskiej, kultury oksywskiej oraz ślad osadnictwa ludności kultury amfor kulistych (?).

Kontynuowano badania z 1990 r. W okresie od 1 do 27 lipca zbadano powierzchnię 475 m². Odkryto 128 obiektów następujących jednostek kulturowo-chronologicznych:

- 1 — kultura amfor kulistych (?) — 1 obiekt,
- 2 — kultura łużycka/pomorska — 16 obiektów, w tym 15 śladów po słupach, nie układających się jednak w wyraźną konstrukcję naziemną,
- 3 — kultura oksywska — 89 obiektów, w tym: 80 śladów po słupach będących m.in. pozostałością po chacie o wymiarach ok. 8 x 5 m, warstwa kulturowa z wnętrza chaty,
- 4 paleniska spoza chaty, ziemianka (?), jama gospodarcza i kilka obiektów nieokreślonych pod względem funkcji.

Pozostałych obiektów nie określono pod względem chronologicznym.

Materiały znajdują się czasowo w Instytucie Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Badania nie będą kontynuowane.

Wicina, st. 1
gm. Jasień, woj. zielonogór-
skie
AZP 65-10/1

Muzeum Archeologiczne Środkowego
 Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadził dr Adam Kołodziejski. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze. Dwudziesty sezon badań. Osada obronna ludności kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Badania prowadzono na 2 arach (nr 196 i 217) położonych przy wschodniej części wału. Zbadano całkowicie ar 196 i pół ara 217. Na drugiej połowie odsłonięto wewnętrzną część osypiska wału i prace wstrzymano by nie odsłaniać konstrukcji, których nie można by było wyeksplorować przed zakończeniem sezonu.

Na obu arach wystąpiły stosunkowo liczne pozostałości świadczące o produkcji brązu, w postaci ułamków form odlewniczych, tygielków i łyżek odlewniczych, a także nadlewy brązu, płytka brązowa do odkuwania drutu brązowego (szpil?) oraz zróżnicowane wytwory z brązu — w tym figurka zajączka i uproszczona postać ludzka wykonane ze stożkowatych nadlewów. Miąższość warstw wynosząca przy wale ok. 2 m wynika z osunięcia się płonącego wału, którego ziemia przykryła pogorzelsko — stąd liczne warstwy spalenizny i pola polepy, pod którymi wystąpiły trudne w chwili obecnej do określenia słupy (dolne części) budynków.

Podobna stratygrafia i pojedyncze słupy wystąpiły na arze 217. Całość konstrukcji będzie czytelna po wyeksplorowaniu pozostałej połowy aru. Podobnie jak na innych arach znaleziono grociki strzał do łuku typu scytyjskiego i żelazny grot oszczepu. Z innych przedmiotów na uwagę zasługuje sierp brązowy i liczne, zróżnicowane ozdoby z brązu i korale szklane. Licznie też występowały ułamki naczyń typu gospodarczego oraz małe naczynka w dolnych warstwach przy konstrukcjach (w jamach o charakterze piwnicznym).

Badania będą kontynuowane.